Ч. 240. Четвер 24 жовтня (6 падолиста) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

Радакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(До ситуациї. — З угорского сойму. — Вибори до сойму в Стириї. — Чого Чемберлен їде до Африки?)

До Politik доносять з Відня, що дневний порядок завтрішного засїданя палати послів ще не установлений, бо на дневнім порядку стоїть не менше як 15 наглячих внесень, а з тих 12 поставлених Молодочехами. Правительство старає ся вплинути на внескодавцїв, аби свої внесеня взяли назад. — Як звістно, правительство хоче новим войсковим законом, побільшаючим континґент рекрутів, заступити внесенє покликаня доповняючої резерви до чинної служби. Як зачувати, будуть тому противні деякі сторонництва парляменту. — На однім з найблизших засїдань парляменту внесе правительство буджетову провізорию на три місяцї. — Narodni Listy оповіщують манїфест 30 ческих міст і сільских громад, взываючий ческих послів в радї державній до як найострійшої обструкциї.

На вчерашнім засїданю угорского сойму розпочала ся дискусия над буджетовою провізориєю. Ґенеральний бесїдник сторонництва независимости пос. Кошут заявив, що єго сторонництво не має довіря до теперішного правительства і тому буде голосувати против провізориї. Ґенеральний бесїдник сторонництва людового ґр. Зічі спротивив ся також іменем свого сторонництва ухваленю буджетової провізориї, бо правительство не веде доброї господарки і полїтики. Заключенє угоди з Австриєю уважає бесїдник користним для Угорщини, а конечним для Монархії.

Вчера відбували ся з Стириї вибори до сойму з громад сільских. З 23 мандатів мали доси нїмецкі людовцї 3 мандати, нїмецкі консерватисти 12 мандатів, а Словінцї 8. При вчерашних виборах нїмецкі людовцї здобули один мандат, консервативні Нїмцї 8, нїмецкий хлопский союз 6, а Словінцї задержали свої 8 мандатів. Отже консерватисти утратили 4 мандати, нїмецкі людовцї 2, а хлопский союз, що доси в соймі мав лиш один мандат з міскої куриї і торговельної палати, здобув 6 мандатів.

Вість о подорожи міністра анґлїйских кольоній до полудневої Африки зробила не лиш в Анґлії, але і поза границями Анґлиї велике враженє. Се перше такий случай в історії анґлїйскої політики кольоніяльної. Всї дневники висказують гадку, що по подорожи до Африки міністер відвідає всї инші анґлїйскі кольонії, котрі тим способом будуть сильнїйше звязані з матерним краєм. Безпосередною причиною поїздки Чемберлена до Африки є страшний хаос, який там панує у всїх областях публичного і приватного житя. Нові кольоніяльні власти накинули здобутим кольонїям масу нових прав, не маючи відповідно зорґанїзованої адміністрациї, анї сили виконания закона, наслїдком чого є се, що нинї в Африцї нїхто не знає, що є правом. Непевність положеня збільшають ватаги повстанцїв, котрі не одержавши запевненя безкарности, не зложили оружия, криють ся в горах і від часу до часу нападають на Анґлїйцїв. Подорожию Чемберлена правительство хоче зориєнтувати ся в хаосї суперечних стремлїнь, домагань і аспірацій і установити систему, котра могла би запевнити кольонїям спокійний розвій і розцвит.

ТАЄМНИЙ ЧОЛОВІК.

(З даньского — Кнута Гамсуна.)

(Конець).

II.

Три, чи чотири роки пізнїйше я відбув малу подорож по Нїмеччинї; вибирав ся саме з Гамбурґа до Бремергафен. Поїзд мав відійти за десять мінут, коли я прибув на дворець, так що лишилось трохи часу; я ходив вздовж поїзду, щоби пошукати собі доброго місця і в сей спосіб дійшов майже до льокомотиви. Нараз спостерігаю чоловіка, котрий киває на мене з вікна купе, і пізнаю в нїм, на превеликє здивованє, мого „давного знакомого“ з проїздки в Копенгазї, чоловіка з чорними очима. Я пізнав єго відразу.

Мимохіть пробігає мене дрощ, почуваюсь немило враженим, і оминаю єго купе. Але, коли я вже віддаляв ся, прийшло менї на гадку, що він може буде думати, що бою ся єго. Позаяк надто я був значно старший, постановив близше приглянути ся сему дивному чоловікови. Длятого я вернув так, немов то заєдно ще глядаю місця в поїздї, і байдуже, нїби случайно станув в єго купе. Відчиняю двері і входжу.

Передїл був вільний. Кромі мого „знакомого“ не було в нїм нїкого. Входячи, я протискав ся, а він стягнув колїна до себе, щоби мене перепустити. Притім глянув на мене, як би мене ще нїколи не бачив, а прецїнь я був певний сего, що перед кількома мінутами він на мене кивав. Мимохіть я зняв навіть капелюх і вклонив ся єму легко, однак він не віддав менї уклону.

Я усїв в кутї. Був лихий за той уклін і постановив виявити тепер єму цїлковиту рівнодушність. Він виглядав, якби зовсїм відсего часу не постарів ся, лиш одїтий був цїлком инакше. Тодї мав гарний, майже елеґантний одяг, тепер загорнений був в ясний, грубий стрій подорожний. Скіряний куфер стояв напротив него на другім сїдалї.

Відозвав ся дзвінок і поїзд відходить. Садовлю ся вигідно і ноги кладу на лавцї. Так сиджу я може чверть години. Поводжу ся, якби свого товариша не бачив зовсїм. Він зате немов задумав ся.

По хвили добув з кишенї мішочок, виняв з него кілька заржавілих зелїзних знарядів і почав їх оглядати та пробувати. Були се дивні закривлені предмети, одні плоскі, другі округлі, на переміну тонкі та грубі. Я бачив, що се збірка витрихів

Не крив ся зовсїм з тим, що то були за прилади, противно, крутив ними в руках, якби вже мав перед собою замки; пробував також отворити ними власний куфер. Виглядало се так, якби хотїв менї нарочно показати, до чого будуть ті предмети ужиті.

Я сидів і приглядав ся.

— Позір! — говорив я собі в думцї — сей чоловік глузує з тебе явно. Є щось поза тим, хоче тебе лише скусити до чогось!

Минуло кілька мінут. З черги виняв тепер з кишенї сурдута малу блискучу пилку і чистив нею витрихи. Очистивши, покинув єї на лавцї. Прошу зважити докладно, як я сидів: з ногами витягненими до него і зложеними на єго лавцї; мої черевики доторкали майже єго сурдута. По хвили зложив немов в задумі один витрих на моїх ногах і взяв другий до руки. Той чоловік кладе свої витрихи на мене, а я сиджу і приглядаю ся сему! Не рухаю ся і жду, що учинить дальше. І дїйсно, положив на моїх ногах другий і третий витрих, коли скінчив їх чищенє. Вкінци лежали чотири, чи більше тих закривлених предметів рядом на моїх ногах.

Тепер я встав, не нагло, але у всякім случаю досить скоро на те, щоби всї упали на землю, без змоги запобічи сему з єго сторони. Я був занятий лише одною гадкою: віддячити ся єму рівною мірою за єго глубоке легковаженє.

І нїчого не сказав, коли витрихи упали на землю; позбирав їх мовчки, один за другим.

В тій хвили війшов кондуктор. Я спостеріг з великим зачудованєм, що мій товариш також і тепер не пробував навіть своїх річий поховати. Всьо лишив на верха, як довго кондуктор був в передїлї і доперва коли він віййшов, сховав футерал разом з приладами у верхню кишеню сурдута. Здавало ся, як би саме дожидав нагоди, щоби могти свої підозрілі прилади показати отверто.

Тепер їдемо далї якої пів години, задержуємо ся і зноз їдемо дальше; мій товариш подорожі сидить заєдно цїлком мовчки. Я по-

Новинки.

Львів дня 5 го падолиста 1902

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский повернув до Львова.

— **Краєва шкільна рада** затвердила в учительскім званю дійстних учителів в гімназиях: Мариана Бужиньского в Перемишли, Юліяна Кустиновича в Бродах, Валерияна Січиньского в Дрогобичи, Ів. Свежа в Кракові, Ант. Васьовского в Тарнові, К. Бобжиньского і дра Ал. Чучиньского в Подгужу, Алекс. Демковича в Новім Санчи; іменувала Берт. Мервяна заст. учителя в II. гімн. у Львові, о. Вен. Лищарика помічником катихита в IV. гімн. у Львові, Ант. Стрілецкого заст. учит. в гімназиї в Стрию; перенесла Тад. Воровичку заст. учит. з II. до IV. гімн. у Львові.

— **Важне для катихитів і тих, що учать релігії в народних школах.** Третю часть практичного провідника для катихитів, в котрій поясню́є ся наука релігії для 5 і 6 степеня зглядно для 3 і 4 кляси народних шкіл, можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по ціні 2 К 40 сот., з почтовою пересилкою о 20 сот. більше. Першу і другу часть тої книжки можна набути рівнож в згаданих книгарнях по ціні 2 К 40 сот., а з пересилкою почтовою о 20 сот. більше.

— **Дирекция „Народної Торговлі“** повідомлює своїх членів, що каси її виплачують дивиденду від уділів за рік 1901/2 по 7% за предложенем книжочки уділової.

— **Розправа против еміґраційних наганячів** Подаріґого і Сідельника відбуде ся перед судом у Львові дня 14 с. м. Подарі — як звістно — утік з вязниці, тому будуть єго судити позаочно. Сідельника буде боронити адв. др. Соляньский.

— **Дуга від місяця.** З Івашковець коло Збаража доносять, що там дня 17 жовтня о 6-ій год. 35 мін. вечером показала ся була на небі від місяця красна дуга. Лиш зелену і червону краску було па ній добре видко, а проча часть дуги визначала ся лиш яснійшим сірим сьвітлом. Поза тою дугою було видко ще й другу, але вже значно слабшу. Ціле з'явище тревало всего три мінути.

— **Огні.** З Солотвини доносять, що оногдашної ночи погоріло там 20 домів разом з господарскими будинками. Огонь повстав в однім з жидівских склепів з причини неосторожности.

— **Найбільший огород овочевий на сьвіті** заложено в горах Озарк, в Канзас. „Труст“ закупив там 5.000 акрів ґрунту і буде на тій величезній просторони управляти виключно годівлю яблок. На кождім акрі буде засадженнх 50 дерев, так що в цілім саді буде находити ся 250.000 яблінок і то лиш двоякого рода. „Труст“ надіє ся перших овочів доцерва за шість літ, потім одначе обчислює, що буде мав обильне жерело доходів на літ 5.

— **Оригінальне завіщанє.** З Великого Варазднна доносять: Помер тут адвокат др. Франц Потто, котрий через ціле житє був великим диваком. В завіщаню записав звиш пів міліона корон на заведенє школи вареня его імени. Яко спонуку до тої гадки наводить то, що богато мужчин тому не женять ся, що панночки суть злими господинями. Маючи заложити ся за єго гроші школа буде тому запобігати виховуючи добрі ґаздині.

— **Новонароджене немовлятко серед улиці.** Коло пожарні при ул. Помперскій зачув вчера около 1-ої год. в ночи один із пожарників плач дитини, а коли підійшов близше, побачив на улиці при сьвітлі ліхтарні лежаче на камінію голе немовлятко женьского пола. При дитині не було нікого, а що бідиятко дуже було змерзло, то єго завинено в якісь лахи і відставлено до комісарияту. В ночи зголосила ся в поліциї якась повитуха з молодою женщиною, жидівкою і там розповіла, що тота жидівка спровадила ся до неї в послідних днях, ві второк вечером вийшла она з дому, а коли вернула, повитуха спостерегла на ній зміну і зараз спитала, що стало ся. Молода жидівка розповіла тогди, що породила серед улиці і втекла від дитини. Повитуха пішла зараз з нею на вказане місце і там при сьвітлі шукали обі немовлятка, але вже не могли знайти. При тім показало ся, що у тої жидівки — як то кажуть — „не всі дома“. Дитина уродила ся і була ще зовсім здорова, коли її занесено до комісарияту, але з браку скорої помочи бідиятко в кілька годин по народженю померло. Матір дитини арештовано.

— **Спілка для господарства і торговлі** в Перемишли оголошує: Спілка для господарства і торговлі в Перемишли, що поклала собі за ціль ширити раціональну господарку між нашими хліборобами, звертає ся тепер, коли настав найлучший час на поправу лук, до всіх хліборобів, з заявою, що уділяє всякі поради, якби луки поправити. Річ невелика: напишіть лише до нас, який рід землі — чи чорна, торфова, чи глинкувата, суха чи мокра, а ми вжо дамо добру раду. Спілка має також склад знарядів господарских, і проте поручає свої машини рільничі, котрі продає по дешевих цінах, і щиро всім поручає. Льокаль Спілки для господарства і торговлі в Перемишли напротив ц. к. староства.

— **Ще про касу сьв. Вячеслава в Празі.** Оногди арештовано в Черношици коло Праги урядника давної каси задаткової ім. сьв. Вячеслава, Фридриха Паклендера, в єго власній віллі. Слідство в справі спронеґіреня в згаданій касі навело на слід, що Паклендер заставив в міскій касі ощадности і у філії австро-угорского банку цінні папери, вартости около 20.000 К. Паклендер післав був якогось із своїх добрих приятелів, щоби викупив ті папери. Тогди дано поліциї знати, але заким ще з'явив ся аґент поліцийний, незнакомий, в котрім сподівали ся пізнати таки самого Паклендера, десь щез. Тогди приступлено зараз до арештованя Паклендера в єго віллі. Показало ся, що Паклендер в короткім часі, хоч мав маленьку платню, не лиш поставив собі віллю, але ще й мав значну готівку, а перед тим не мав ніякого маєтку.

— **Втік без сліду.** По непокоях у львівскім заведеню карнім вивезено, як вже звістно, 200 що найбільших галабурдників до кримінвлу в Станиславові, де їх в тамошній вязниці позамикано окремо і наложено на них строгі кари адміністрацийні як піст, темницю, тверду постіль і т. п. В послідним транспорті, що від'їзджав вечером зі Львова, було 50 арештантів, котрих ескортував офіцир і 20 вояків піхоти. Межи тими арештантами був також Іван Бор, що призвав ся був Мартаном Гросом, а котрого за обікражу полкової каси в Жовкві засуджено на 2 роки вязниці. Бор був скований так само як і другі арештанти, але єму удало ся якось розірвати кайдани і він в хвили, коли поїзд був в найбільшім руху вискочив з ваґона межи Давидовом а Старим селом та щез без сліду, так що єго й доси не можна було відшукати.

— **Доїхали собі.** Вчера в ночи два візники, Кароль Прибильский і Войтіх Кашуба, їхали верхом через улицю Фредра, а що собі підпили, то ще й забагло ся їм перегонів на улици в місті. Один хотів перегнати другого і наїхали на себе так, що оба попадали і один

водив ся нарочно так, як би я був сам в переділі; знов розложив ся на лавці, зівав голосно і сьпівав від часу до часу, всьо лише на те, щоби показати єму моє страшенне легковажене, але він удавав, що на то всьо не звертає найменшої уваги. Я закурив папіроску і кинув горіючу запалку на єго руку. Кинув єї так безоглядно, як би в куті не було нікого, і бачив, що запалка упала на єго руку, але він не учинив нічого більше понад маленький рух устами; пригриз трохи губи, якби хотів усьміхнути ся, впрочім полишив ся спокійним.

Коли ще хвилю так проїхали, глянув нагло через вікно ваґона, як би пізнав якусь околицю, підніс ся швидко і вхопив за куферок; так стояв кілька мінут, аж поїзд задержав ся на одній малій стациї. Тоді вклонив ся передімною іронічно глубоко, нечувано глубоко, не глядячи на мене і нічого не мовлячи, відступив о два чи три кроки, вклонив ся знов з широким усьміхом на устах і вийшов. Найшов сейчас послугача до свого клунка і і пішов дальше.

Підчас цілої їзди не говорив зі мною і не дивив ся мені в очи.

III.

По кількох літах я стрінув єго опять в далекій околици Ню-Йорку в якійсь яскини гри.

Я прийшов там перед ним і сидів при рулеті, коли він війшов. Послугачеви, котрий приступив, щоби здіймити плащ та капелюх, дав знак головою, що не хоче, зараз однак потім зняв сам капелюх і держав єго в руці.

Зроблено єму місце при рулеті і став зараз грати. Мені здавало ся, що занимав ся моїми ставками більше, як власними. Я приглядав ся єму цілий час, ставляв на чорне і кождим разом програвав.

Нараз закликав до мене почерез стіл по норвески:

— Чи ви не видите, що вас ошукують?

Ризикував, що ті слова може розуміти хтось більше крім мене, а в тім случаю з певностию зле вийшов би на тім. Але преці́нь сказав се різким голосом, глядячи на мене притім бистро.

Я поводив ся, якби єго не чув і грав без зміни дальше на те саме число та барву. І програвав рівно правильно, як передше. Зробило ся мені з гніву горячо. Постановив собі звернути ся до крупєра, як би ще раз сей чоловік вмішав ся до моєї гри. Я був знеохочений та зворушений, бо, що мене ошукували, сам знав.

Крупєр держав в руці палочку, котрою крадьком посував кулю, коли вже мала стануги і видавало ся мені цілком певним, що палочка була маґнесом. Та проте я грав дальше і програвав.

В тім мій „знакомий“ сказав, звертаючи ся до крупєра:

— Не сховаєте ви сеї палочки до кишені?

Сказав се холодно і рішучо, а крупєр послухав сейчас, відповівши лише:

— Се ключ до каси, держу єго в руці лише для вигоди.

Але преці послухав в тій хвили. Я попав в скаженість. Гнівало мене, що крупєр єго послухав; поставив послідні десять марок на чорне і відійшов лютий, не ждучи вже на вислід ставки.

IV.

Тамтої зими я стрінув сего чоловіка знов в Християнії. Я мешкав тоді в комнаті, уміщеній високо, на четвертім поверсі. Коли я одного вечера повернув домів, мій таємний „знакомий“ стояв на середині комнати; ключ сторчав в дверех назверх і длятого війшов без обиняків.

Наставив мені долоню і просив о шіснайцять корон; потім подякував, склонив ся двічи і пішов до дверий. Там пристанув і сказав:

— Мій Боже дорогий, які ви дурні!

Сказав се звернений до дверий, в тоні несказано згірдним.

Мене обхоплює тепер моє давне огірчене і підступаю кілька кроків до него. Власне коли отвирав двері і хотів відійти, я не міг повздержати ся, щоби не закликати:

— Зараз! Хиба ви у мене нічого не вкрали?

Я сказав се з наміром єго обидити; сам того зовсім не припускав, щоби він забрав щонебудь, але хотів єго упокорити.

Мої слова не справили на нім прикрого враженя, відвернув ся лищ до мене і спитав здивований:

— Украв?

Потім усів без обиняків на кріслі, розпняв сурдут і виняв з внутрішної кишені малий червоний портфель, порядно напханий паперовими грішми, і показав мені значну скількість стокоронівок.

— Щож міг би я у вас украсти? — спитав і усьміхнув ся.

з них розвалив собі голову, а другий потовк ся лиш легко.

— Розрухи в Ст. Катальдо на Сициліі. З Палермо доносять, що в Катальдо настали дня 30 жовтня великі розрухи внаслідок заведеня там нового податку громадского. Більше як 10.000 людий зібрало ся перед ратушем і стали викрикувати: Проч з радою громадскою! Жандармерия хотіла розігнати товпу, але на неї посипав ся град каміня і оня були змушені ужити оружя против демонстрантів. За хвильку зібрали ся демонстанти знову і положене стало так грізне, що аж войско мусіло лад зробити і удержувати спокій.

— **„Товариш“**, ілюстрований календар на рік 1903, річник II. (Чч. 272 і 273 видавництва товариства „Просьвіта“.) 8⁰, сторін 236 + інсерати. Ціна 1 К.

Правдиву прислугу для нашого народа вчинило товариство „Просьвіта“, видаючи своїм коштом та заходом отсю книжку, якої вже перший річник з тамтого року здобув собі признане найлучшого з усіх видаваних у нас календарів. Хто зважить, яку важну задачу має сповняти календар зглядом грамотної людини всякого стану, мусить признати, що видавник такої книжки піднимаєть ся дуже важкого труду. Се не роман, ані збірка віршів або оповідань, які по прочитаню складаєть ся звичайно на полицю, щоб більше їх до руки не взяти. Ся книжка має подати щось більше, як приємну лектуру на кілька годин. Своїм змістом так вяжеть ся она з житєм у всяких его умовинах, що треба єї читати цілий рік. А потребує єї читати всякий, кому азбука не чужа, тому й розходить ся она в найширші круги суспільности тисячами примірників.

І отсю книжку зладжувано у нас доси звичайно в сей спосіб, що передруковувало ся з незначними змінами календарску часть з першого ліпшого старого календаря, подано два-три пусті віршики та оповідання, для ока де кілька стереотипних інформаций і календар готовий. Так водило ся у нас до недавна. Доперва видавник „Товариша“ зірвав з шаблоном і показав, як властиво повинно ся робити календар, щоб осягнути свою ціль. Уклад, добір змісту, его актуальність, а передовсім популярність викладу навіть научного материялу роблять „Товариша“ книжкою наскрізь оригінальною і від початку до кінця цікавою. А вартість її тим більша, що не кінчить ся з кінцем року. „Товариша“ можна читати і по десяти літах з однакою користю. Все він лишить ся практичним і догідним підручником ріжнородного знаня.

Зміст „Товариша“ за 1903 р. не уступає в нічім цікавістю першому річникови, зате богатством значно перевисшає! Многі практичні та загальні поради і замітки можуть придати ся навіть найінтелїгентнійшій людині. Замітні також численні ради господарскі і гигієнічні та розвідки про господарство рільне, пояснені добірними ілюстрациями. Є там і коротка але основна істория та поясненє страшних явищ природи, якими зазначила ся перша половина сего року, як землетрясенє в Шемасї і вульканічна катастрофа на Мартиніці. Гарні ілюстрациї причиьють ся ще більше до зрозуміня річи. А вже зовсім щось нового і оригінального, що приносить сегорічний „Товариш“, се короткий підручник науки гри в шахи. З доданої карти може кождий легко сам собі зробити фігурки і шахівницю. Устав церковний для більшої вигоди тих, що его потрібують, долучаєть ся до календаря окремою книжочкою. Взагалі ніхто не повинен зволікати з набуванєм нового „Товариша“. Его розумні, практичні гадки та поради вже тепер стануля-б не одному в пригоді.

Телеграми.

Будапешт 5 падолиста. Pester Lloyd доносить, що король Александер сербский має зложити візиту Цїсареви Франц Йосифови в часі побуту Монарха в тім місті. Угорске кореспонденцийне бюро урядово заперечує тї вісти.

Відень 5 падолиста. В цїлім місті кипить шалена агітация з причини виборів до сойму долішно-австрийского, які відбудуть ся нині. Цїлий Відень заліплений плякатами обох воюючих сторін. Після дотеперішних обчислень мають антисеміти великі вигляди на побіду.

Льондон 5 падолиста. До буджету на р. 1903 буде вставлено 8 міліонів фунтів призначених для Трансвалю і Оранїї. З тої суми віддасть ся 3 міліони бурам до розпорядимости, 2 міліони особам не бурского походження, що потерпіли у війнї шкоду, а 3 міліони кольоніяльному правительству на утворенє позичкового фонда.

Льондон 5 падолиста. Команду над войском призначеним на війну з Сомалїсами обіймив ґен. Маниїґ. Похід розпічне ся за 6 тижднів.

Я знова був переможений. Сей чоловік у всїм мав надімною перевагу і застиджував мене при кождій нагоді. Коли підвів ся, щоби відійти, я не учинив нічого більше, нічого, щоби перепинити, не отворив навіть рота. Позволив єму відійти. Доперва, коли почув его кроки на самім кінци сходів о кілька поверхів низше, прийшло мені до голови, щонебудь зробити. Отворив двері напрасно і затраснув їх з лютостию, так що загуділо в цїлім домі. То було всьо, що я зробив. Мої шіснайцять корон лишив в погорді для мене, просто в комнатї. Я найшов їх на кріслі, на котрім сидів. І в тім моїм зворушеню та упокореню я полишив їх кілька днів на тім самім місци, бо надіяв ся, що він знов прийде; нехай же побачить, що я не вложив їх до кишенї.

Пізнїйше довідав ся я, що був також у моїх господарів і поводив ся там дуже дивно. Мій господар, комісар поліциї, заявив менї, що не хоче мати з ним нічого до діла і що мав враженє, що він трохи збожеволів. Між иншими хотів навязчивий чужинець — так оповідав господар — купити староеьвітску голяндску посуду до кави з мосяжи, котра стояла от там на коминку, і не хотїв тим вдоволити ся, що его бажаню відмовлено.

V.

То лише порозкидувані начерки з історії моєї стрічі з дивним чоловіком. В послїднім роцї я научив ся думати о нїм без лютованя та жалю; цїкавить мене дуже; я хотїв би ще раз з ним стрінути ся. Упало менї деяке сьвітло на ту справу, здає ся, що его трохи розумію, его та его нерозумне поведене. Стрінув ся я іменно перед кількома місяцями з иншою людиною, трийцятьлїтною дамою, котра оповіла менї щось о собі, що навело мене на слїди. Оповіла менї, що раз сповнила якийсь проступок, котрий міг стягнути на неї кару вязниції і та обставина занепокоїла єї душу. Не задля докорів совісти, не наслїдком жалю по малій вині, але наслїдком неозначеного бажаня, щоби єї за сей проступок увязнили." Довгий час звертала навіть підозріне о сповненє сего проступку на себе, що однак не довело до викритя дійстного виновника. То щастє робило єї неосторожною і надто сьмілою; гнобило єї, що ніколи не можуть єї увязнити, хотяй сама всьо в тій цїли робила. Нічого не занедбала, що могло би навести людий на властиві слїди. Але то всьо не помагало; нікому не прийшло на гадку подати єї до поліциї.

Близші подробиці єї оповіданя заставили мене призадумати ся о моїм таємнім „знакомім“, людині з чорними очима. Без сумніву за кождом случаєм надіяв ся, що доведе мене до того, що подам его до поліциї. А однак сего не допняв.

Визначна індивідуальність, але порисована і дивно стеряна душа. Чоловік в духовій муці, терпить може через те, що тайна, котра могла би его знищити, не виявляє ся нїколи.

Надіслане.

КОБЗАР. Вибір творів Тараса Шевченка для ужитку молодїжи. Цїна 1 зр. 20 кр. Під таким заголовком видало руске Товариство педаґоґічне книжку, котрої брак вже від давна відчував ся, а котрою можуть користувати ся не лиш молодїж шкільна, але всї, котрі хотять познакомити ся з житєм і творами нашого найпершого поета. Крім обширної житеписи і погляду на літературну діяльність Т. Шевченка, котрий то вступ займає 78 сторін, додані ще до поодиноких поезий многі поясненя в нотках, котрі богато причиняють ся до зрозуміня поезий, їх краси і духа. Книжку сю можна дістати в рускім Товаристві педаґоґічнім у Львові, ул. Чарнецкого, ч. 26.

— „Краєвий Союз кредитовий“ видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цінах:

1. Книга довжників	...	аркуш по	10	сот.
2. Замкнення місячні 2 штуки	..	„	5	„
3. Інвентар довжників	. аркуш	„	5	„
4. „ вкладників	.	„	5	„
5. „ уділів	...	„	5	„
6. Книга головна	...	„	10	„
7. „ ліквідацийна	.	„	10	„
8. „ вкладок щадничих		„	10	„
9. „ уділів членьских		„	10	„
10. Реєстр членів		„	10	„
11. Зголошеня о позичку	штука по		2	„
12. Виказ уморення позички	„	„	2	„
12. Асиґнати касові	...	„	1	„

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім“ у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Купуйте від Християн!

Вп. Панове господарі! Коли хто з вас потребує млинка доброго до чищеня збіжа, то тепер найвисший час уже замовляти підчас засївів озимини. **Млинки** мого виробу „Новий Модель“ суть так добрі і практичні для наших господарів, що перевисшають всякі инші своєю добротою і дешевостю. Такий добрий млинок повинен мати кождий господар. Цїна доброго млинка о 6 ситах 25 зр. (50 К); сильнїйший о 8 ситах 30 зр. (60 К). Січкарні почавши від 26 зр., рала і плуги доораня почавши від 12 зр. і висше. Численні подяки можу предложити. Цїнники висилаю даром і оплатно кождому, прошу лиш жадати карткою кореспонденцийною. О ласкаві замовленя прошу адресувати:

Іван Плейза

Турка коло Коломиї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

МІД десеровий сьвіжий курацийний, з власної пасіки, 5 клгр. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій агенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-російского

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвизша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на вистасі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11 —	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·20	3·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **150** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературним явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОЙСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).